

174

oracioner? (V)

oracional adj. Relatiu a l'oració.
ció. | m. llibre d'oracions

oracioner -a adj. Afermat a dir oracions | subst. El qui va de porta en porta dient oracions; el qui es dedica a guarir certs mals dient determinades oracions

oracle m. En l'antiquitat clàssica, responenta feta en nom de la divinitat al qui ve a consultar-la al seu temple; el lloc on l'oracle és donat; la mateixa divinitat.
Interpretar un oracle. Consultar l'oracle. || Paraula de Déu,